

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Szokolay Ernő

Cím: Ahogy a pesti gyermek nyaral

Forrás: Az Újság

Bn
(Hely)

1924. 7. 27.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

308

1924

Ahogy a pesti gyermek nyaral.

A tereken tilos a labda. — Meztlábás kis habitűék a külvárosi mozikban. — Nem szabad golyózni az utcán. — Csavarognak, kocsikra kapaszkodnak és elgázolja őket az autó.

Szegény kis pesti gyerekek egész esztendőben milyen árva. Télen legalább délelőtt iskolában vannak, délután a szorgalmasabbak tanulnak, de most a nagy vakációban valamennyi kint van az utcán. Mert a pesti gyerek az utcán nyaral. Az apja dolgozik, az anyját, ha eselleg szintén nem jár munkába, a háztartás tartja fogva és a gyerek kora reggel kimegy az utcára, csak enni jár haza meg aludni.

Mindig voltak utcagyerekek. Apróbbak, akik az utca szélén gomboztak, vagy golyóztak. Felkapaszkodtak a konflisokra és társzekerekre, a villamosok ütközőire, vagy a lépcsőjére, játszottak fogócskát és labdázta a mellékutcákban. A tizenégy—tizenöt éves inasgyerekek pedig footballoztak vagy ebédidő alatt a műhely

ajtájában cigarettáztak. Ezer és ezer gyereke volt az utca máskor is, de most tizezernél is nagyobb az utcán élő gyerekek légiója. Azelőtt egyikén, másikon volt cipő, de mostanság csak meztláb szaladgál valamennyi és förtelmesen maszatosak szegények — ez az uniformisuk.

(Tilos a labdázás.)

Becsavarogják csapatostul a várost. Reggel fűgék és zajosak. Szaladgálnak és kiabálnak. Délfelé elernyednek gyöngé izmaik, kézen fogják egymást és lassu lépéssel, de nagyon-nagyon porosan elindulnak hazafelé. Lehorgasztják a fejüket, az arcukon fáradt ráncok keresztezik egymást. Mintha fáradt vándorok lennének ezek a kis utcagyerekek. Hát bizony, valaha jobb volt a sorsa a pesti gyerekeknek, még akkor is, ha a szülőjük szegény ember volt. Mert a város terei az ő birodalmaik voltak. Labdázhattak és futkározhattak a tereken.

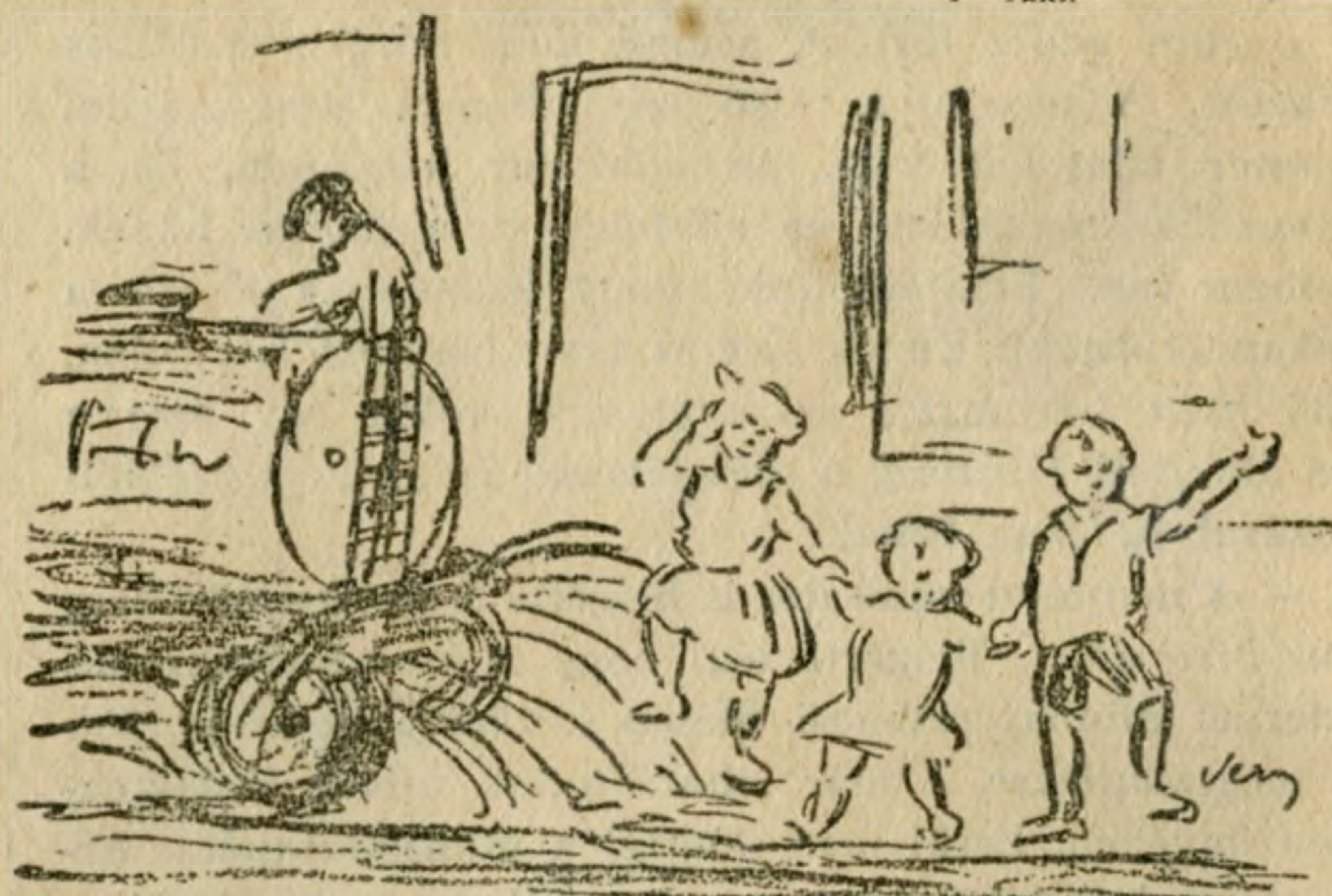
Csak hogy a város urai, akik valamennyi térből virágos parkot csináltak, most megtiltották a labdázást, nehogy kárt tegyenek a növényekben. A labda gyakran tévedt tilosra a fübe, a virágágyak közé. A tereket éppen ezért most már csak egész apró gyerekek keresik fel, akik a porban játszadoznak, habár néhol még ezeket is elzavarja a csösz.

(Két agyaggolyó ezer korona.)

A golyózás kiment a divatból. Két agyaggolyó ezer korona, a nagyobbfajtából pedig egy kerül ennyibe. A pesti gyerek már golyózni se tud, mert drága a golyó, de ha volna is rá pénze, akkor se szabadna. A rendőr elkergeti őket a kocsitúrról, a járdán pedig a járókelők rugják el a golyót. Ugyanez az oka annak is, hogy már nem gomboznak. Egyáltalán a rendőr minden játékot megtilt a kocsitúron, ami különben helyes, mert hiszen kocsik, autók, biciklik veszélye leselkedik itt a kicsinyekre. De ez az alapján véve helyes intézkedés elveszi a pesti gyerekektől a gyerekszobát.

(Az angyalföldi gyerekek között.)

Az utcához mégis törhetetlenül ragaszkodnak a gyerekek. Bent, a Belváros mellékutcaiban, de különösen a kültelkek utcáiban most is rugják a rongylabdát és nemzetközi mérkőzéseket rendeznek, hihetetlen nagy ordítással. A Szabolcs-utca például egész hosszában, reggeltől-estig, hangos a gyerekrajtól. Ez időben legalább tíz football-meccs zajlik le és a kocsik csak lépésben haladhatnak közöttük. Az egyik gyereket megszólítom. Okosszemű, kis tízéves fiú, de legfeljebb hétesztendősnak látszik. Klast Jánosnak hívják, az apja ottmaradt a háboruban, ő maga pedig a IV-ik elemiben

— Azt tetszik kérdezni, hogy mit csinálunk mi gyerekek egész nap? — felel kérdéssel a kérdésemre. — Hát semmit se. Vagy játszunk. Például most focizunk. De csak mi, fiúk. A lányok, az a nézőközönség. Néha el is szoktunk menni Óbudára az ingyeneszodába, de Újpestre is elmegyünk, ahol a nyílt Dunába fürdünk.

— Van-e neked játékok? — kérdezem.

— Van — feleli és egész komolyan kihuz a zsebéből egy üres cérnaspulnit, meg egy penge nélküli kést és egy darab gömbölyü vasat.

— Hát a többinek is van ilyen játéka?

— Nekik is van. Sőt annak a vöröstrikósnak még talvalyról van egy kis vasuti kocsija. Vicik voltak az Andrássy-uton. Azt meséli, hogy a szemétkben még katonákat is talált ólomból. A hugának pedig egyszer egy